Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (девети състав)

12 септември 2019 година*

„Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Регламент (ЕО) № 882/2004 — Член 27 — Официален контрол върху фуражите и храните — Финансиране —Такси или налози, които се дължат за официалния контрол — Възможност за държавите членки да освободят някои категории оператори — Минимални тарифи за таксите“

По съединени дела C-199/18, C-200/18 и C-343/18

с предмет преюдициални запитвания, отправени на основание член 267 ДФЕС от Consiglio di Stato (Държавен съвет, Италия) с актове от 14 декември 2017 г., постъпили в Съда на 19 март 2018 г., в рамките на производства по дела

**Pollo del Campo S.c.a.,**

**Avi Coop Società Cooperativa Agricola** (C-199/18),

**C.A.F.A.R. – Società Agricola Cooperativa,**

**Società Agricola Guidi di Roncofreddo di Guidi Giancarlo e Nicolini Fausta** (C-200/18)

срещу

**Regione Emilia-Romagna,**

**Azienda Unità Sanitaria Locale 104 di Modena,**

**A.U.S.L. Romagna** (C-199/18 и C-200/18),

и

**SAIGI Società Cooperativa Agricola a r.l.,**

**MA.GE.MA. Società Agricola Cooperativa**

срещу

**Regione Emilia-Romagna,**

**A.U.S.L. Romagna** (C-343/18),

* Език на производството: италиански.

СЪДЪТ (девети състав),

състоящ се от: K. Jürimäe, председател на състава, D. Šváby (докладчик) и S. Rodin, съдии,

генерален адвокат: P. Pikamäe,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

– за Pollo del Campo S.c.a., Avi Coop Società Cooperativa Agricola, от M. Giustiniani, A. Gamberini и M. Aldegheri, avvocati,

– за C.A.F.A.R. – Società Agricola Cooperativa, от M. Aldegheri, avvocatessa, впоследствие от A. Clarizia, avvocato,

– за Società Agricola Guidi di Roncofreddo di Guidi Giancarlo e Nicolini Fausta, от M. Giustiniani, A. Gamberini и M. Aldegheri, avvocati,

– за A.U.S.L. Romagna, от A. Lolli, avvocato,

– за Regione Emilia-Romagna, от G. Puliatti и F. Senofonte, avvocati,

– за Европейската комисия, от F. Moro и D. Bianchi, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

## Решение

1 Преюдициалните запитвания са относно тълкуването на член 27 от Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (ОВ L 165, 2004 г., стр. 1 и поправка в ОВ L 191, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 58, стр. 216).

2 Преюдициалните запитвания са отправени във връзка с три дела между Pollo del Campo S.c.a. и Avi Coop Società Cooperativa Agricola (дело C-199/18), C.A.F.A.R. – Società Agricola Cooperativa и Società Agricola Guidi di Roncofreddo di Guidi Giancarlo e Nicolini Fausta (дело C-200/18) и SAIGI Società Cooperativa Agricola a r.l. и MA.GE.MA. Società Agricola Cooperativa (дело C-343/18), от една страна, и от друга страна, Regione Emilia-Romagna (област Емилия-Романя, Италия), Azienda Unità Sanitaria Locale 104 di Modena (Местна санитарна агенция 104, Модена, Италия) и A.U.S.L Romagna (Местна санитарна агенция Романя, Италия) по повод решение на тази област, с което на жалбоподателите в главното производство е наложено задължение за плащане на такса за покриване на разходите за официалния ветеринарен контрол.

## Правна уредба

### *Правото на Съюза*

*Директива 89/662*

3 Член 1 от Директива 89/662/ЕИО на Съвета от 11 декември 1989 година относно ветеринарните проверки по отношение на търговията вътре в Общността с оглед доизграждането на вътрешния пазар (ОВ L 395, 1989 г., стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 7, стр. 202), изменена с Директива 2004/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. (ОВ L 157, 2004 г., стр. 33 и поправка в ОВ L 195, 2004 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 58, стр. 92) (наричана по-нататък „Директива 89/662“), предвижда, че държавите членки гарантират, че ветеринарните проверки, които трябва да се извършват върху продукти от животински произход, които са обхванати от директивите, изброени в приложение A, и които са предназначени за търговия, повече не се извършват по границите, а в съответствие с настоящата директива.

4 В глава I от това приложение A се споменават Директива 2002/99/ЕО на Съвета от 16 декември 2002 година за установяване на ветеринарно-санитарни правила, регулиращи производството, преработката, разпространението и пускането на пазара на продукти от животински произход за консумация от човека (ОВ L 18, 2003 г., стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 46, стр. 53) и Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход (ОВ L 139, 2004 г., стр. 55; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 71).

*Директива 93/119/ЕО*

5 Директива 93/119/ЕО на Съвета от 22 декември 1993 година относно защитата на животните по време на клане или умъртвяване (ОВ L 340, 1993 г., стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 14, стр. 157) установява минимални общи правила за защитата на животните по време на клане или умъртвяване, за да се гарантира рационалното развитие на производството и да се ускори изграждането на вътрешния пазар за животни и животински продукти.

*Директива 96/23/ЕО*

6 Директива 96/23/ЕО на Съвета от 29 април 1996 година относно мерките за наблюдение на определени вещества и остатъци от тях в живи животни и животински продукти и за отмяна на Директиви 85/358/ЕИО и 86/469/ЕИО и Решения 89/187/ЕИО и 91/664/ЕИО (ОВ L 125, 1996 г., стр. 10) определя мерките за контрол по отношение на веществата и остатъчните продукти, посочени в приложение I към нея.

7 За тази цел член 3 от посочената директива, част от глава II, озаглавена „Планове за откриване на остатъчни вещества“, предвижда:

„Контролът на производството на животни и на първични продукти от животински произход с оглед издирването на остатъчните вещества и веществата, посочени в приложение I [към тази директива] в живите животни, в техните екскременти, телесни течности и в тъканите и в продуктите от животински произход, фуражите и питейната вода трябва да се осъществява в съответствие с разпоредбите на тази глава“. [неофициален превод]

*Регламент (ЕО) № 178/2002*

8 Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 8, стр. 68) предвижда в член 3, озаглавен „Други определения“:

„По смисъла на настоящия регламент:

1) „законодателство в областта на храните“ означава законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които най-общо регулират храните, и в частност тяхната безопасност, независимо дали на общностно равнище или на национално равнище; то обхваща всички етапи на производство, преработка и разпространение на храни, както и на фуражи, които са произведени за или се дават като храна на животни, отглеждани за производство на храни;

[…]

3) „стопански субект в хранителната промишленост“ означава физическо или юридическо лице, което отговаря за гарантиране на спазването на изискванията на законодателството в областта на храните в рамките на контролираното от него предприятие за производство на храни;

[…]

6) „стопански субект във фуражната промишленост“ означава физическо или юридическо лице, което отговаря за гарантиране на спазването на изискванията на законодателството в областта на храните в рамките на контролираното от него предприятие за производство на фуражи“.

*Регламент № 853/2004*

9 В приложение III към Регламент № 853/2004 има съвкупност от специфични изисквания. По-специално в раздел II от приложение III са изложени изискванията относно месата от домашни птици и лагоморфни, които включват именно дейностите по клането и разфасовката на месото.

*Регламент № 882/2004*

10 Съображения 4, 6 и 32 от Регламент № 882/2004 гласят:

„4) Законодателството на Общността в областта на фуражите и храните е разработено въз основа на принципа, че стопанските субекти в областта на фуражите и храните на всички етапи на производство, преработка и разпространението на пазара сред пазарните субекти под техен контрол, осигуряват съответствие на фуражите и храните с изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните, които се отнасят за тяхната дейност.

[…]

6) Държавите членки следва да прилагат законодателството в областта на фуражите и храните, опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните и да наблюдават и проверяват дали съответните изисквания по силата на това законодателство се изпълняват от стопанските субекти на всички етапи на производството, преработката и разпространението на пазара. За целта следва да се организира официален контрол.

[…]

32) За организирането на официален контрол следва да се осигури наличие на необходимия финансов ресурс. Следователно компетентните органи на държавите членки трябва да могат да налагат такси, за да покрият направените разходи за официален контрол. В процеса на работа, компетентните органи на държавите членки следва да имат право да определят таксите под формата на фиксирани суми на база направени разходи и с оглед на конкретното състояние на предприятието. Когато на субектите се налагат такси, следва да се прилагат общи принципи. Затова е необходимо да се предвидят критерии за определяне нивото на таксите за инспекции. Относно таксите, прилагани за контрол на вноса, е целесъобразно директно определяне на размера на таксите за основните вносни стоки с оглед на осигуряването на еднакво прилагане на тези такси и за да се избегнат нарушения в областта на търговията“.

11 В дял I от Регламент № 882/2004, озаглавен „Предмет, обхват и определения“, се намира член 1 „Предмет и обхват“, който в параграф 1 предвижда:

„Настоящият регламент определя общите правила за извършване на официален контрол с цел проверка на съответствието с правилата, които са насочени по-специално към:

а) предотвратяване, елиминиране или редуциране на риска до приемливи нива за хората и животните […]“.

12 В член 2, точка 1) от този регламент „официален контрол“ се определя като „всяка форма на контрол, ко[й]то се извършва от компетентния орган или от [Общността] за проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните, правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните“.

13 В дял II от посочения регламент, озаглавен „Официален контрол от страна на държавите членки“, глава I е относно „[о]бщи[те] задължения“. Член 3 от тази глава със заглавие „Общи задължения относно организирането на официален контрол“ гласи:

„1. държавите членки гарантират, че официалният контрол се извършва редовно, въз основа на риска и с необходимата честота,за да постигне целите на настоящия регламент, […]

[…]

3. Официалният контрол се извършва на всеки един от етапите на производство, преработка и разпространение на пазара на фуражите и храните, на животните и продуктите от животински произход. Той включва контрол върху предприятията за фуражи и храни, върху използването на фуражите и храните, върху съхраняването на фуражите и храните и върху всеки процес, материал, вещество, дейност или операция, включително транспортна, свързани с фуражите и храните както и върху живите животни, който е необходим за постигането на целите на настоящия регламент.

[…]“.

14 В същия дял II, глава VI („Финансиране на официалния контрол“), член 26 със заглавие „Общи принципи“ ги описва по следния начин:

„Държавите членки гарантират, че разполагат с необходимите финансови ресурси за осигуряването на необходимия персонал и с други ресурси за официален контрол, събирани с помощта на средства, които се считат за най-подходящи, включително чрез общото данъчно облагане или чрез установяване на такси или налози“.

15 Член 27 от Регламент № 882/2004, озаглавен „Такси или налози“, има следното съдържание:

„1. Държавите членки могат да събират такси или налози, за да покрият разходите, направени за официалния контрол.

2. За дейностите, посочени в приложение IV, раздел А и приложение V, раздел А, държавите членки осигуряват събирането на такса.

3. Без да засягат параграфи 4 и 6, таксите, събирани за специфичните дейности, посочени в приложение IV, раздел А и приложение V, раздел А, не могат да бъдат по-ниски от минималните стойности, определени в приложение IV, раздел Б и приложение V, раздел Б. Въпреки това, за преходен период до 1 януари 2008 г. за дейностите, посочени в приложение IV, раздел А, държавите членки могат да продължат да използват стойностите, прилагани понастоящем съгласно Директива 85/73/ЕИО [на Съвета от 29 януари 1985 година относно финансирането на здравните инспекции и контрол на прясно месо и птиче месо (ОВ L 32, 1985 г., стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 5, стр. 12)].

[…]

4. Таксите, събирани за целите на официалния контрол в съответствие с параграф 1 или 2:

[…]

б) могат да бъдат определени като фиксирана сума на база направени разходи от компетентните органи за определен период от време или, в зависимост от случая, като суми, определени в приложение IV, раздел Б или приложение V, раздел Б.

5. При определянето на таксите държавите членки взимат предвид:

а) типа на въпросното предприятие и свързаните с него рискови фактори;

б) интересите на предприятията с малки количества продукти, вложени в производствения процес;

в) използваните традиционни методи на производство, преработка и разпространение;

г) потребностите на предприятията, които се намират в райони, подложени на особени географски ограничения.

6. Когато предвид на системите за собствени проверки и проследяване, внедрени от предприятията за фуражи и храни, и нивото на съответствие, установено по време на официалния контрол, официалният контрол се провежда с редуцирана честота за определен тип фуражи или храни или дейности или за да вземат предвид критериите, посочени в параграф 5,

букви б) до г), държавите членки могат да определят такса за официален контрол, която е под минималните стандарти, посочени в параграф 4, буква б), при условие че заинтересованата държава членка предостави на Комисията доклад, в който са определени:

а) типът на фуража, хранителният продукт или дейността, за които става въпрос;

б) контролът, извършен в предприятието за фуражи или храни, за което става въпрос; и

в) начинът на изчисляване на намалението на таксата.

[…]“.

16 Приложение IV към Регламент № 882/2004 е озаглавено „Дейности и минимални тарифи за таксите или налозите, свързани с официалния контрол във връзка с предприятия в Общността“. Раздел А от това приложение IV гласи:

„1. Дейностите, които са предмет на Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО [на Съвета от 26 юни 1990 година относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар (ОВ L 224, 1990 г. стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 8, стр. 53)], 93/119/ЕО и 96/23/ЕО, за които държавите членки понастоящем събират такси в съответствие с Директива 85/73/ЕИО.

2. Одобряването на предприятията за фуражи“.

17 Раздел Б от това приложение IV предвижда, че държавите членки събират за контрола, свързан със списъка от продукти, изброени в този раздел, най-малкото съответните минимални тарифи за таксите, изброени в същия раздел. Там именно са определени минимални тарифи за таксите или налозите, налагани за прегледите при клане, както и минимални тарифи за таксите или налозите, налагани за контрол в транжорните.

18 Приложение V към посочения регламент е относно „[д]ейности и минимални тарифи за таксите или налозите, свързани с официалния контрол върху стоки и живи животни, въведени в Общността“, и предвижда следното:

„Дейностите, предмет на Директиви 97/78/ЕО [на Съвета от 18 декември 1997 година за определяне на принципите, които регулират организацията на ветеринарните проверки на продуктите, въведени в Общността от трети страни (ОВ L 24, 1998 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 23, стр. 156)], и 91/496/ЕИО [на Съвета от 15 юли 1991 година относно определяне на принципите на организация на ветеринарните проверки на животни, въведени в Общността от трети страни, и за изменение на Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО и 90/675/ЕИО (ОВ L 268, 1991 г., стр. 56; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 10, стр. 151)], за които държавите членки понастоящем събират такси в съответствие с Директива 85/73/ЕИО“.

19 Раздел Б от приложение V предвижда, че за нуждите на официалния контрол във връзка с продуктите, изброени в списъка в този раздел, държавите членки събират минималните тарифи на таксите и налозите, изброени в същия раздел.

***Италианското право***

20 В член 1 от decreto legislativo n. 194 — Disciplina delle modalità di rifinanziamento dei controlli sanitari ufficiali in attuazione del regolamento (CE) № 882/2004 (Законодателен декрет № 194 за определяне на реда и условията за финансиране на официалния санитарен контрол в приложение на Регламент № 882/2004) (наричан по-нататък „Законодателен декрет № 194/2008“) от 19 ноември 2008 г. (GURI № 289 от 11 декември 2008 г.) „[п]риложно[то] поле“ на този законодателен декрет е очертано по следния начин:

„1. Настоящият декрет определя реда и условията за финансиране на официалния санитарен контрол, уреден в дял II от Регламент [№ 882/2004], който се извършва от компетентните органи за проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и с разпоредбите за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните.

2. За финансиране на контрола по параграф 1 се прилагат таксите, предвидени в приложенията към настоящия декрет, при спазване на реда и условията по член 2.

3. Посочените в настоящия декрет такси, които заменят всички други такси, предвидени за санитарния контрол по параграф 1, се заплащат от стопанските субекти от секторите, подлежащи на контрола по параграф 1. […]“.

21 В раздели 1 и 2 от приложение А към Законодателен декрет № 194/2008 са посочени размерите на таксите, приложими по отношение на кланиците, както и за контрол в транжорните, които съответстват на предвидените в раздел Б от приложение IV към Регламент № 882/2004.

22 За прилагането на разпоредбите на Регламент № 882/2004 и за да се избегне разликата в третирането на италианска територия, с Legge n. 96 — Disposizioni per l’adempimento di obblighi derivanti dall’appartenenza dell’Italia alle Comunità europee — Legge comunitaria 2009 (Закон № 96 за приемане на разпоредби за изпълнение на задълженията, произтичащи от членството на Италия в Европейските общности — Общностен закон от 2009 г.) от 4 юни 2010 г. (редовна притурка на GURI № 146 от 25 юни 2010 г.) е изменен член 1 от Законодателен декрет № 194/2008, като е добавен параграф 3 bis, който гласи:

„Настоящият декрет не се прилага по отношение на селскостопанските производители за извършването на дейностите, изброени в член 2135 от Гражданския кодекс“.

23 Член 2135 от Codice civile (Граждански кодекс) гласи:

„Селскостопански производител“ е лице, което извършва една от следните дейности: земеделие, горско стопанство, животновъдство и свързани с тях дейности.

„Земеделие“, „горско стопанство“ и „животновъдство“ са дейностите по полагане на грижа за и развитие на биологичен цикъл или на необходим етап от този цикъл от растително или животинско естество посредством използването на земята, горите или сладководните басейни или морската вода.

„Свързани дейности“ са извършваните от този селскостопански производител дейности по обработване, съхраняване, преработка, предлагане на пазара и подобряване на продукти, получени основно от земеделие или горско стопанство или от животновъдство, както и дейностите по доставка на стоки или услуги посредством използването основно на оборудване или ресурси на стопанството, които обичайно се използват при извършваната селскостопанска дейност, включително дейностите по използване на земята и селската и горската среда, или посрещане и оказване на гостоприемство, определени в закона“.

**Споровете в главното производство и преюдициалните въпроси**

24 Жалбоподателите в главното производство са селскостопански предприятия, осъществяващи дейност в отраслите отглеждане, клане и предлагане на пазара на домашни птици.

25 С решение от 12 декември 2011 г. областният орган на изпълнителната власт в Емилия Романя решава да задължи селскостопанските предприятия, които извършват дейностите, посочени в раздели 1 и 2 от приложение А към Законодателен декрет № 194/2008, а именно кланиците и транжорните цехове, да заплащат предвидените в този декрет такси.

26 Жалбоподателите в главното производство сезират Tribunale amministrativo regionale per l'Emiglia-Romagna (Областен административен съд Емилия Романя, Италия) с жалба срещу това решение и издадените срещу тях последователни известия за плащане. Този съд отхвърля жалбата, като приема по същество, че Регламент № 882/2004 не позволява на държавите членки да предвиждат дерогации от задължението за плащане на ветеринарни такси.

27 След това жалбоподателите в главното производство сезират Consiglio di Stato (Държавен съвет, Италия) с искане за изменение на това решение. Те изтъкват по същество, на първо място, че правната уредба на Съюза не налага всички оператори в селското стопанство, по-специално „селскостопанските предприятия" по смисъла на член 2135 от Гражданския кодекс, да бъдат задължени да заплащат таксите във връзка с официалния ветеринарен контрол. Правната уредба на Съюза изисква само държавите членки да осигурят събирането на такса за някои дейности като инспекциите на кланиците и оперативния контрол на транжорните цехове. Държавите членки били свободни да организират финансирането на този контрол при ред и условия, каквито считат за най-подходящи.

28 На второ място, жалбоподателите в главното производство твърдят, че освобождаването от заплащане на таксата би трябвало да се разшири и по отношение на селскостопанските производители, които извършват дейности, свързани с животновъдството, като обработката, консервирането, търговията и оползотворяването на продуктите, получени главно от животновъдството.

29 Сезирана в този контекст, запитващата юрисдикция счита, че е необходимо да се установи какви задължения налага Регламент № 882/2004 на държавите членки. По-конкретно, Consiglio di Stato (Държавен съвет) се пита, от една страна, дали този регламент дава на държавите членки възможността да предвиждат освобождаване от задължението за заплащане на такса във връзка с официалния санитарен контрол.

30 Той се пита, от друга страна, как точно да се определи категорията на селскостопанските производители, които би могло да бъдат освободени от задължението за заплащане на тази такса с оглед на решението, постановено на 10 ноември 2016 г. от Corte di cassazione (Касационен съд, Италия), който приема, че кооперациите на селскостопански производители и техните сдружения са „селскостопански производители" по смисъла на член 2135 от Гражданския кодекс, когато за извършването на дейностите, посочени в този член, използват продукти на своите членове или когато предоставят на членовете си продукти и услуги за поддържането и развитието на биологичния цикъл.

31 При това положение Consiglio di Stato (Държавен съвет) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли член 27 от Регламент [№ 882/2004], който предвижда, че за дейностите, посочени в раздел A от приложение IV и раздел A от приложение V, държавите членки осигуряват събирането на такса, да се тълкува в смисъл, че налага задължение за плащане на всички земеделски производители дори когато „извършват дейностите по клане и транжиране на месо като спомагателна и свързана с отглеждането на животните дейност“?

2) Може ли държавата да освободи някои категории стопани от задължението за плащане на санитарни налози, при положение че е създала система за събиране на налозите, която като цяло може да гарантира покриването на разходите, направени за целите на официалния контрол, или да прилага по-ниски такси от предвидените в Регламент № 882/2004?“.

**По преюдициалните въпроси**

***По първия въпрос***

32 С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали член 27 от Регламент № 882/2004 трябва да се тълкува в смисъл, че предвижда задължение за държавите членки да наложат плащането на такси във връзка с официалния контрол на дейностите, изброени в раздел A от приложение IV и в раздел A от приложение V към този регламент, също и на стопанските субекти в хранителната промишленост и на стопанските субекти във фуражната промишленост, които извършват дейности по клане и транжиране на месо като акцесорни към основната им дейност по животновъдство.

33 В началото следва да се отбележи, че от член 2, точка 1 и член 3 от Регламент № 882/2004 във връзка със съображения 4 и 6 от този регламент следва, че държавите членки имат задължение да осъществяват официален контрол за проверка на спазването на законодателството в областта на фуражите и храните от стопанските субекти в хранителната промишленост и от стопанските субекти във фуражната промишленост на всички етапи на производството, преработката и разпространението на фуражите и на хранителните продукти и на животните и продуктите с животински произход.

34 В съответствие с член 26 от Регламент № 882/2004 държавите членки гарантират, че разполагат с необходимите финансови ресурси за осигуряването на необходимия персонал и с други ресурси за официален контрол, събирани с помощта на средства, които се считат за най-подходящи, включително чрез общото данъчно облагане или чрез установяване на такси или налози. В това отношение Съдът тълкува тази разпоредба, във връзка със съображение 32 от този регламент, в смисъл, че държавите членки разполагат с широка свобода на преценка, за да осигурят необходимите финансови ресурси, за да разполагат с персонал и друг ресурс за осъществяване на официалния контрол (вж. в този смисъл решение от 26 юли 2017 г., Superfoz — Supermercados, C-519/16, EU:C:2017:601, т. 34 и цитираната съдебна практика).

35 Тази свобода на преценка обаче е регламентирана с хармонизираните правила, предвидени в член 27 от Регламент № 882/2004, когато държавите членки решат да наложат на операторите предвидените в този член такси или налози (решение от 26 юли 2017 г., Superfoz — Supermercados, C-519/16, EU:C:2017:601, т. 34).

36 В това отношение от текста на член 27 от Регламент № 882/2004 следва, че докато параграф 1 от този член предвижда, че държавите членки могат да събират такси или налози, за да покрият разходите, направени за официалния контрол, параграф 2 от същия член гласи, че за дейностите, посочени в раздел A от приложение IV и раздел A от приложение V към този регламент, държавите членки осигуряват събирането на такса.

37 От това следва, че от ясния текст на посочения член 27, параграф 2 от Регламент № 882/2004, се установява, от една страна, че държавите членки са длъжни да събират такса за покриване на разходите във връзка с дейностите, посочени в споменатите приложения, и от друга страна, че в този параграф законодателят на Съюза не посочва изрично кой трябва да бъде задължен да заплаща тази такса.

38 Затова на първо място, що се отнася до дейностите, посочени в раздел A от приложение IV към Регламент № 882/2004, следва да се отбележи, че в това приложение, без да се изброяват съответните дейности, се препраща към дейностите, посочени в директиви 89/662, 93/119 и 96/23, за които държавите членки вече събират такси на основание Директива 85/73.

39 В това отношение, първо, Директива 89/662 предвижда, че ветеринарният контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за консумация от човека, включени в приложение A към същата директива, се осъществява на всички етапи на производството, преработката, съхранението, пускането на пазара и прехвърлянето на тези продукти.

40 Приложение A към посочената директива препраща, от една страна, към Директива 2002/99, в която са определени ветеринарно-санитарни правила, регулиращи производството, преработката, разпространението и пускането на пазара на продукти от животински произход за консумация от човека, и от друга страна, към Регламент № 853/2004, в който са определени специфични хигиенни правила за храните от животински произход и се уточняват, по-специално в приложение III към този регламент, правилата относно клането и транжирането на птичето месо.

41 Второ, както се установява от член 1, параграф 1 от Директива 93/119, тя се прилага при клането.

42 Трето, в Директива 96/23 са установени мерки за контрол на веществата, посочени в приложение I към нея, и се организира наблюдението на отрасъла за производство на животни, на първични продукти от животински произход и на фуражи на всички етапи на производството, преработката и пускането на пазара на тези продукти.

43 От тези директиви се установява, че те задължават държавите членки да осъществяват контрол на всички етапи в сектора на производството и на преработването на животните, на продуктите от тях и в сектора на производството на фуражи. От това следва, че тъй като дейностите по клането и транжирането са етапи от производството и преработката на животните, тези дейности са посочени в раздел A от приложение IV към Регламент № 882/2004. Поради това в приложение на член 27, параграф 2 от този регламент за посочените дейности трябва да се заплаща задължителна такса, за да се финансира официалният контрол.

44 На второ място, следва да се отбележи, че в член 27, параграф 2 от този регламент не се посочва кой трябва да бъде задължен да заплаща тази такса.

45 От член 27, параграф 8 от Регламент № 882/2004 във връзка със съображения 4, 6 и 32 от този регламент обаче се установява, че законодателят на Съюза е искал да наложи плащането на тази такса на стопанските субекти в хранителната промишленост и във фуражната промишленост.

46 В това отношение, макар Регламент № 882/2004 да не определя понятията „стопански субект в хранителната промишленост“ и „стопански субект във фуражната промишленост“, член 2 от този регламент препраща към Регламент № 178/2002, в който се съдържат основните норми на законодателството относно фуражите и хранителните продукти и в чийто член 3, точки 3 и 6 тези понятия са определени.

47 По смисъла на тези разпоредби „стопански субект в хранителната промишленост“ или „стопански субект във фуражната промишленост“ означава физическо или юридическо лице, което отговаря за гарантиране на спазването на изискванията на законодателството в областта на храните в рамките на контролираното от него предприятие за производство на фуражи или предприятие за производство на храни.

48 В член 3, точка 1 от Регламент № 178/2002 „законодателство в областта на храните“ е определено като законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които най-общо регулират храните, и в частност тяхната безопасност, независимо дали на равнището на Съюза или на национално равнище; то обхваща всички етапи на производство, преработка и разпространение на храни, както и на фуражи.

49 От това следва, че всяко физическо или юридическо лице, което при осъществяване на дейността си е длъжно да спазва това законодателство в областта на храните, трябва да се квалифицира като „стопански субект в хранителната промишленост“ или „стопански субект във фуражната промишленост“.

50 При това положение обстоятелството, че дейността по клането и транжирането на месо се извършва като акцесорна спрямо главната дейност по отглеждането на животни, няма значение.

51 Поради това запитващата юрисдикция трябва, на първо място, да провери дали селскостопанският производител извършва дейностите, посочени в раздел A от приложение IV към Регламент № 882/2004, като клането и транжирането на месо. Ако това е така, на второ място, запитващата юрисдикция трябва да провери дали този селскостопански производител е задължен да спазва предписанията на законодателство в областта на храните, за да бъде квалифициран като „стопански субект в хранителната промишленост“ или „стопански субект във фуражната промишленост“ по смисъла на член 3, точки 3 и 6 от Регламент № 178/2002 и да подлежи на официалния контрол, с който се цели да се провери дали той спазва това законодателство.

52 С оглед на изложените по-горе съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 27 от Регламент № 882/2004 трябва да се тълкува в смисъл, че предвижда, че държавите членки имат задължението да наложат плащането на такси, свързани с официалния контрол на дейностите, изброени в раздел A от приложение IV и в раздел A от приложение V към този регламент, също и на стопанските субекти в хранителната промишленост и във фуражната промишленост, които извършват дейностите по клане и по транжиране на месо като акцесорни спрямо главната си дейност по отглеждането на животни.

***По втория въпрос***

53 С втория си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали член 27 от Регламент № 882/2004 трябва да се тълкува в смисъл, че разрешава на държава членка да прилага такси в размер, по-нисък от минималните тарифи, предвидени в раздел Б от приложение IV и в раздел Б от приложение V към Регламент № 882/2004.

54 Първо, от ясния текст на член 27, параграф 3, първа алинея, първо изречение от Регламент № 882/2004 се установява, че таксите, събирани за специфичните дейности, посочени в раздел А от приложение IV и в раздел А от приложение V, не могат да бъдат по-ниски от минималните стойности, определени в раздел Б от приложение IV и в раздел Б от приложение V към този регламент.

55 След това, от раздел Б от посочените приложения IV и V се установява, че държавите членки събират за контрола, свързан със съдържащия се в тях списък от продукти, най-малкото съответните посочени там минимални тарифи за таксите.

56 Нито в член 27, параграф 3 от Регламент № 882/2004 нито в раздел Б от приложения IV и V към него има предвидена възможност за обща и дискреционна дерогация от тези минимални тарифи, когато държавата членка е решила да финансира официалния контрол посредством система от определени като фиксирана сума такси в съответствие с член 27, параграф 4, буква б) от този регламент.

57 В това отношение Съдът е постановил, че така определените минимални стойности трябва да се приемат за долна граница, която държавите членки поначало не могат да дерогират (решение от 7 юли 2011 г., Rakvere Piim и Maag Piimatööstus, C-523/09, EU:C:2011:460, т. 22 и 27).

58 На последно място, това тълкуване се потвърждава от член 27, параграф 6 от Регламент № 882/2004, в който е уредена единствената дерогация, с която на държава членка се разрешава да определи за конкретно предприятие такса за официален контрол, която е под минималните стандарти, посочени в раздел Б от приложения IV и V към този регламент. С оглед на дадените от запитващата юрисдикция обяснения обаче поради естеството си разглежданата по делата в главното производство правна уредба не може да се ползва от дерогацията по член 27, параграф 6, тъй като не се отнася до конкретно предприятие, а има общ характер.

59 От това следва, че член 27, параграф 3 от Регламент № 882/2004 и раздел Б от приложения IV и V към този регламент не оставят на държавите членки никаква свобода на преценка, която да им позволи да установят обща и дискреционна дерогация от определените в тях минимални стойности (вж. в този смисъл решение от 7 юли 2011 г., Rakvere Piim и Maag Piimatööstus, C-523/09, EU:C:2011:460, т. 28).

60 От всички изложени по-горе съображения следва, че член 27 от Регламент № 882/2004 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска държава членка да прилага тарифи на таксите, по-ниски от минималните стойности, предвидени в раздел Б от приложение IV и в раздел Б от приложение V към Регламент № 882/2004.

**По съдебните разноски**

61 С оглед на обстоятелството, че за страните в главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (девети състав) реши:

1) **Член 27 от Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните,**

**трябва да се тълкува в смисъл, че предвижда, че държавите членки имат задължението да наложат плащането на такси, свързани с официалния контрол на дейностите, изброени в раздел А от приложение IV и в раздел А от приложение V към този регламент, също и на стопанските субекти в хранителната промишленост и във фуражната промишленост, които извършват дейностите по клане и по транжиране на месо като акцесорни спрямо главната си дейност по отглеждането на животни.**

2) **Член 27 от Регламент № 882/2004 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска държава членка да прилага тарифи на таксите, по-ниски от минималните стойности, предвидени в раздел Б от приложение IV и в раздел Б от приложение V към Регламент № 882/2004.**

Подписи